

Baunehøj Efterskole

Væksthuset

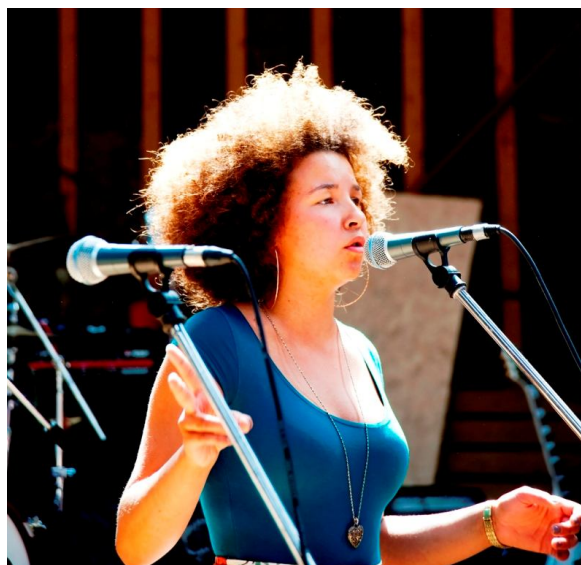

Nr. 56
15. juni
2012

Væksthuset nr. 56.

Indholdsfortegnelse:

- 2... Indholdsfortegnelse.
- 3... Ulrik's klumme.
- 5... Morgensang.
- 6... Nyt fra repræsentantskabet.
- 7... Arbejdsdag 24/3
- 10.. Elevindlæg.
- 11.. Forældredag for nye elever.
- 12.. Skolens ansigter. Kristian.
- 14.. Sommermøde
- 17.. Tema Baunehøj og fremtiden, grundlovstaler
- 20.. Tema Baunehøj og fremtiden, Ulriks tale til nye elver
- 22.. Opslagstavlen

Kontakt os:

Redaktion:
Nina Bjørner
riis_bjoerner@mail.dk
Lisa Seehuusen
lisa@seehuusen.dk

Næste nummer af Væksthuset udkommer den 15. oktober 2012.

Stof til dette nummer evt. vedlagt billeder i jpg, bmp eller tiff format skal være redaktionen i hænde senest den 1. oktober 2012.

Fra redaktionen

Vi modtager gerne ros og ris og især indlæg til bladet!! Men max 2100 tegn!

Væksthuset udsendes til skolekredsens medlemmer og til Vennekraesens bestyrelse.

Redaktionen

Baunehøj Efterskole

Runegårds Allé 30
3630 Jægerspris
Tlf: 47 53 00 23
be@baunehoej.dk
www.baunehoej.dk

Vennekræsen

Formand: Rune Højlund
Mosekæret 9
2880 Bagsværd
Tlf.: 50 55 30 10
Rune.hoejlund@gmail.com

Skolebestyrelsen:

Formand: Povl Asserhøj
Nøglegårdsvænge 29,
3540 Lyng
Tlf: 45 81 05 02
asserhoj@mail.com

Skolekredsen:

Formand:
Lars Bergstrand-Poulsen
Kløvereng 15
2950 Vedbæk
Tlf: 45 66 10 43
bergstrand@os.dk

Ulriks klumme

I et tre-hundred sider langt episk digt beskriver den italienske middelalderdigter Alighieri Dante en fantastisk vandring gennem dødsrigets tre sfærer: Helvedet, Purgatoriet eller Skærsilden og endelig målet for alle sjæles længsler, det himmelske Paradis. Mens Helvedet og Skærsilden beskrives med en perverst frydefuld sproglig intensitet og glæde ved retfærdig lidelse og grusom strafudmåling, så må jeg indrømme at beskrivelsen af Paradiset bliver mig ulideligt florumvunden og, ja, for meget af det gode. Al den godhed og skønhed og uendelig lykke går ligesom hen og bliver frygtelig kedelig og jeg får sådan en lyst til at bladere tilbage til stanken af rådne lig og skrigene fra de i uendelighed brændende sjæle og alle de andre gotiske beskrivelser af Helvede.

Da jeg kom til Baunehøj for lidt over et år siden, var min største frygt, at jeg skulle få det sådan med mit nye liv, som jeg har det med Dantes Guddommelige Komedie. At når al den umådelige lykke og godhed og venlighed, som jeg følte helt ufortjent var faldet i

min turban, var skyllet hen over mig tilstrækkelig længe, så ville jeg begynde at kede mig og længes efter stenbroen, narkokriminaliteten uden for min hoveddør og de blinkende lygter. Jeg sad og så på mine børn lege i græsset og lyttede til bølgenes skvulpen og fuglenes pippen og tænkte, at jeg er kommet i Paradis, og det overlever jeg ikke. Al den fred og ro og problemfri lykke vil kede mig ihjel i længden.

Så startede årgang 11/12 og min tid i Paradis sluttede lige så brat som den begyndte. Omkring mig havde jeg set, hvordan mine nye kolleger som Asterix, der drikker trylledriksen, eller som Obelix, der faldt i tønden med trylledrik som lille, slog hælene sammen, rankede ryggene og sprang op så fletningerne fløj dem om ørerne. Og som de gæve gallerier, der utålmodigt glæder sig til et nyt hold romere de kan tæve, var medarbejderne gået i humørfyldt kampstilling, og jeg forsøgte – og den strategi har jeg fastholdt året i gennem – at følge med.

I dag 10 måneder senere har jeg det lidt ligesom en sværvægtsboks, der har vundet verdensmesterskabet på point efter 12 runder: Tandbeskytteren er slået op i kæften på mig, så jeg kan ikke sige noget, mine øjne er blå og hævede, så jeg kan ikke se ud, de fleste af mine indre organer har formentlig taget skade, jeg har mistet en million hjerneceller, og det runger for mine ører med lyden af min egen puls, der banker derudaf med 200 slag i minuttet. Men jeg føler mig som the champ, og selvom jeg er træt er min lykke langt mere fuldkommen end før skoleåret startede.

Årgang 11/12 er en fantastisk årgang, og selvom jeg ikke er stolt af alt, hvad jeg har præsteret i år, så er jeg ubetinget stolt af skolen, medarbejderne og først og fremmest eleverne.

Jeg ved godt, at mange af eleverne synes jeg er heldig, fordi jeg skal blive her, mens de skal rejse. Og selvom vi meget tit synes noget forskelligt, så er vi enige på dette punkt. Jeg synes også jeg er heldig – og mere end det.

Men hør her: I er også heldige, for I er unge og har en masse fede år foran jer. Jeg håber I vil rejse en masse, opleve en masse, lære en masse og elske en masse. Og jeg håber for jer, at når I så engang når dertil at I har fundet et sted, hvor I vil slå jer ned og få jer et kuld unger og være med til at skabe noget varigt sammen med nogle gode mennesker, at I trods alt vil føle det lidt ligesom at komme hjem til det lille hjørne af paradys, hvor man stadig kan stikke snotten frem og få sig et godt slagsmål – et trygt og dybsindigt hjem, der på sin helt egen mærkelige måde formår at bevare sin vildskab, kreativitet, uforudsigelighed – og sin ungdom.

Der er mange ting at glæde sig til – og efter et helt utroligt år sammen med 101 Baunehøjelever er jeg heldigvis overbevist om, at Fremtiden, Paradys eller ej, er en af dem.

Ulrik Goos Iversen

Morgensang

Elevindlæg

1. juni 2012

Godmorgen. Vi starter med at synge 256 Pajirsklip.

Godmorgen igen. Ja jeg har tænkt at fortælle hvorfor og hvordan, jeg kom ind på Baunehøj Efterskole.

Det startede med, at jeg søgte efter den efterskole, jeg gerne ville gå på, og søgte efter alle efterskoler i hele landet. Der var mange, der så gode ud, men Baunehøj var nok den bedste, og jeg sagde så til min mor, at det var her jeg gerne ville gå.

Hun ringede op til Lene og spurgte om man stadig kunne melde sig til skoleåret 11/12. Vi fik det svar, at jeg kunne komme i køen om at blive optaget, og at vi bare kunne komme og se skolen, men der var så det lille problem, at det kunne vi ikke bare da, jeg nu bor i fastlandet eller Jylland, som det jo nu hedder.

Det blev Lene overrasket over og sagde, at det var en hel anden sag, hvis jeg var fra Jylland; så kunne jeg godt komme ind, da der er reserveret 10% til specielle elever, der enten har specielle behov, eller åbenbart der er fra Jylland.

Vi snakkede sammen med skolen et par dage og fik da en tid til at kunne komme til samtale, som vi fik passet sammen med, at vi skulle tage imod min fætter, der da havde været i Afghanistan.

Vi kom her op og kom her ind og snakkede med Uffe, der var forstander den årgang før denne her vi har. Jeg fik at vide, at jeg var optaget et par dage senere, så jeg kom ind, fordi at jeg er fra Jylland, så det er jeg rigtig glad for at jeg gjorde, og nu skal vi synge 171 sensommer vise.

Alex Baadsgaard.

Nyt fra repræsentantskabet

Repræsentantskabsmøde den 19. april 2012

På årets repræsentantskabsmøde deltog 24 ud af 27 stemmeberettigede. Et meget flot fremmøde på en hverdagsaften i Udsigten. Povl gav i bestyrelsesformandens skriftlige beretning udtryk for, at 2011 havde været både udfordrende og spændende.

Forstanderskiftet, som betød et farvel til Gitte og Uffe efter 20 fantastiske år og goddag til Ulrik og Esther som forstanderpar, er gået helt som ønsket. Det er med tilfredshed konstateret, at Baunehøjs holdninger og værdier lever videre og får nyt liv under Ulriks ledelse. Den ændrede personalesammensætning, som følge af det stigende elevtal, har betydet ekstraordinære udgifter og årets resultat blev til et beskedent overskud på DKK 156.134. Skolens likviditet er fortsat meget tilfredsstillende

og aktiverne var ultimo året opgjort til knapt 40 mio.

I 2011 blev Villa Baunehøj renoveret. De kommende år vil der blive fokuseret nødvendige investeringer indenfor skolens daglige drift, herunder modernisering af varme-, rense- og ventilationsanlæg samt ny IT-infrastruktur.

Det er bestyrelses målsætning, at præsentere skolens nye/reviderede strategiplan på næste repræsentantskabsmøde i april 2013. Povl sluttede sin beretning af med at takke skolens medarbejdere og de mange frivillige, som i kraft af deres store indsats og opbakning har gjort 2011 til endnu et uforglemmeligt år på Baunehøj.

Lisa Seehuusen

Sket på Baunehøj

Lørdag den 24 marts 2012. En ganske almindelig lørdag – og dog. Bent Hess har sammenfattet oplevelser fra arbejdsdagen denne tågede, fugtige og ret kølige forårsdag på Danmarks bedste Efterskole. Artiklen, der er forkortet af red., kan læses i fuld længde på hjemmesiden se link s. 8.

Forældreindlæg

En go' kop kaffe, hjemmelavet marmelade og en morgenbolle i spisehuset. Efter en halv times tid bli'r det alvor. Arbejdsopgaver fordeles og snart er alle igang i små og store grupper både ude og inde. Jeg begiver mig rundt på området med kuglepen og notesblok og fornemmer hurtigt, at dagens dont ikke er en sur pligt for de fremmødte, hverken for forældre, elever eller de lærere, der i dag er til stede på skolen. Der bliver gået til arbejdet med krum hals og godt humør!

Ved ridehuset, er en del piger og en enkelt dreng, travlt beskæftiget med, at pudse såvel sadler som seletøj. Det kuperede terræn lige bag ridehuset ryddes for træer for at give plads til en mountainbike-bane. En flok piger maler de planker, der skal pynte på den nye administrationsbygning. Der bliver arbejdet overalt.....

Kaffepause er der også tid til – serveret på stedet af et par friske gutter på vej rundt til det arbejdende folk.

Arbejdet optog nok langt det meste af tiden, men forplejningen til de involverede denne dag fortjener et kapitel for sig selv. Kok-a-mok-holdet overgik alles forventninger med en fantastisk buffet, som afslutning på dagen. Bare SÅ lækkert !

Pilekrattet på den skrånende bred af vandhullet bag spisehuset skal klippes ned, æbletræerne langs stien forbi det store drivhus skal beskæres, de store glaspartier i drivhuset rengøres, ja selv træværket rundt om glassene får en grundig omgang.

Kan man lære noget af sådan en dag? Vi var jo aktive hele dagen, betød det noget for os? Ja! for det var jo ikke den hektiske aktivitet, de allerfleste af os kender fra hverdagens stress og jag. Her virkede det, som om alle var i god kontakt med sig selv og omgivelserne. Der udstråledes ro, tilfredshed og glæde

Sket på Baunehøj

ved at kunne være til gavn for såvel det fysiske som det psykiske miljø, der nu har været hverdag for vores børn i næsten $\frac{3}{4}$ år, og som de af os, der tidligere har haft børn på Baunehøj, har glædet os til, at også det næste barn, der kom derop, skulle nyde godt af!

Personligt er jeg ikke spor i tvivl om, at denne tilfredshed ved at være til stede, dette velbefindende, der griber en, er et resultat af den påvirkning, ånden på Baunehøj har på eleverne. Vi forældre smittes simpelthen af vore børn og af den stemning, man ikke kan undgå at blive indfanget af, blot ved at være til stede på Baunehøj.

Bent Hess

Hele Bent Hess' indlæg kan læses på:
<http://baunehoej.dk/data/images/v%C3%A6ksthuset/2012.06.16%20bent%20hess%20om%20arbejdsdag%20i%C3%B8rdag%20den%2024%20%20marts%202012.pdf>

Sket på Baunehøj

Sket på Banehøj

Elevindlæg

Jeg tror, at vi alle kender følelsen man får, når man skal sige farvel til noget, man holder af. Dette er en følelse, som alle elever på Banehøj hvert år må forlade skolen med.

I perioden før afslutningen kan dette ses på eleverne ved, at de begynder at bekymre sig om, hvad der kommer til at ske, eller rettere sagt hvad der ikke kommer til at ske efter afslutning.

Man begynder at bekymre sig om, hvordan livet efter efterskolen kommer til at blive. Mange vil nok foretrække at blive på Banehøj, da det er her vi har en fælles historie. Her har vi knoklet, vi har studeret, vi har grædt, vi har grinet, vi har knyttet venskaber, og vi har festet. Vi har haft et hårdt, men dog fantastisk år her på Banehøj, og det skal vi være taknemmelige for, men vi bliver i sidste ende nød til at sige farvel.

Jeg ved, at afslutningen kan være skræmmende for mange, men til dette vil jeg citere "Winston Churchill":

Dette er ikke slutningen. Dette her er ikke engang begyndelsen på slutningen. Men dette er måske enden på begyndelsen.

Grunden til, at jeg har valgt at bruge dette citat, er, fordi det er så relevant, for det der er ved at ske. Afslutningen betyder ikke, at vi er færdige med Banehøj, det betyder bare, at vi har afsluttet det første kapitel i, hvad der forhåbentligt vil blive mange fantastiske år i vores Banehøj historie.

Niels Karsten Bisgaard-Bohr

Sket på Baunehøj

Forældredag for nye elever
den 12. maj

Skolens ansigter

Kender du Kristian ?

I serien om Baunehøjs ansigter er vi nået til skolens musik og dansklærer, Kristian. Han fortæller om hvordan han er havnet på Baunehøj.

"Jeg spillede i et bluesband, som underholdte til indvielsen af Udsigten, det var i efteråret '96. Ved den lejlighed hørte jeg lidt fællessang og mærkede noget af den stemning, der kunne være når Uffe sagde noget fornuftigt - sikkert nogle af de levende ord, som jeg havde hørt om på seminarier. Nå - men i hvertfald ringede jeg nogle dage senere til Uffe og fik efterfølgende lov til at tage de musiktimer, jeg ville ha'. Det var i foråret '96 og selv om det virker som lang tid, så er det faktisk kun en tredjedel af mit liv, jeg nu har arbejdet her. "

Kristian fortæller om sin baggrund og tidligere beskæftigelse, at hans første job var med rengøring i barndomshjemmet: " Til at starte med støvsugede jeg. Det var planen at mine to brødre og jeg skulle cirkulere mellem af-tørring af støv, toiletrengøring og støvsug-

ning. Men jeg var jo storebroren, så jeg støvsugede! Senere opdrættede vi kaniner og solgte dem til fjerkræs-slagteren på Holbæk havn.

Efter HF fik jeg job som pædagogmedhjælper i en børnehave i Holbæk. Jeg faldt for arbejdet med børn og for stedets entusiastiske arbejdsmoral, som på mange måder minder om det, jeg senere mødte på Baunehøj. Jeg læste efterfølgende til lærer og arbejdede frivilligt på Spiren . "

Om sine funktioner på Baunehøj fortæller Kristian: " Jeg prøver på at være venlig og ikke skælde for meget ud, men samtidig følger jeg også en forpligtelse til at sige, hvad jeg mener er rigtigt og forkert. Balancen lykkes jo ikke altid ligegodt. Og så plejer jeg at sige, at det er noget med rengøring.

Jeg bruger min fritid på mit arbejde og mine børn! Jeg har altid tænkt at vi på Baunehøj kombinerede arbejde og fritid. Altså arbejder nogen i en bank og i fritiden som fodboldtræner for lilleputterne - andre arbejder på en efterskole. "

Skolens ansigter

På det svære spørgsmål om, hvad I er rigtig gode til på Baunehøj, svarer Kristian: " Det må andre bedømme, men jeg er generelt meget glad for mit arbejde. Og skulle jeg sige noget, kunne det være, at sige hvad vi vil og gøre hvad vi siger. Om hvad vi skal arbejde på at gøre bedre? At turde, ville og gide smide gamle gode og velfungerende arrangementer, traditioner og dyder ud og samtidig at sige hvad vi vil og gøre hvad vi siger." Og hvor er Kristian så henne om 5-10 år?

" På Baunehøj hvis pensionsalderen ikke er lavet drastisk om."

Se også Baunehøj on tour her:

<http://www.youtube.com/watch?v=5wOe5g6vIrs&feature=relmfu>

Sket på Baunehøj

Sommermødet.
Hvad skete der efter Baunehøj? Fem 5-års jubilarer fortæller:

Amanda Stuhr

Jeg er blevet udlært kok (på Havreholm Slot, red) og har været på praktikforløb i Sydfrankrig og på Michelin restaurant (Gordon Ramsays, Maze, red) i London.

Det var kokken Thomas på KokAmok, der fik mig til at indse, at jeg skulle være kok. Så det er 100% pga. BHE, at jeg har taget den uddannelse. Jeg troede faktisk, at jeg skulle være journalist lige indtil jeg mødte Thomas.

Det vigtigste, som jeg har taget med mig fra Baunehøj er større forståelse for mennesker og samfundet, gode oplevelser, masser af viljestyrke og gå-på-mod.

Skal jeg beskrive opholdet med 5 ord må det være: Udfordrende, sjovt, hyggelig, sammenhold, udviklende.

Christine Damgaard Jensen

Jeg tog på Odsherred Gymnasium, hvorefter jeg tog direkte på KU, hvor jeg påbegyndte teologi.

Jeg ønskede at komme tættere på mennesket og få mere viden derom. Uffe hjalp mig ved at lede mine tanker hen på teologi. Selvom jeg har været vidt omkring før jeg besluttede mig, blev det mit endelige valg..

Mennesket er komplekst. Vi er meget forskellige og rummer uendelig mange følelser. Vi er i en evig udvikling, og livet og de

mennesker, som vi vælger at omgive os med gør den største forskel.

Skal jeg beskrive opholdet med 5 ord må det være: Glæde, sorg, ungdom, kærlighed og eventyr.

Elev: Marie Drabæk

På de sidste 5 år har jeg nået at tage HF og er nu i gang med pædagoguddannelsen og få min datter Clara (8 måneder gammel, red) med min forlovede..

Det er svært at sige hvilken indflydelse Baunehøj har haft, men i hvert fald min HF uddannelse.

Det vigtigste, som jeg har taget med mig fra Baunehøj er fællesskabsfølelsen og selvstændigheden.

Skal jeg beskrive opholdet med 5 ord må det være: Fællesskab, venskaber, sang, ridning, sammenhold.

Sket på Baunehøj

Markus Ulrik Bank Lentz

Jeg har været i Afrika (Kenya, Etiopien, Tanzania og Uganda) og plantet bananer. Arbejdet som NGO'er for Mellemløst Samvirke og Amnesty. Blevet student fra Rysensteen Gymnasium. Begyndte at læse teologi, men droppede ud pga. en filosofi jeg lærte "Nihil Prosit In Transitu" Det gavner ej at skynde sig. Er gartner.

Socialt har opholdet på Baunehøj haft rigtig meget indflydelse.... Jeg begyndte også at hvile mere i mig selv efter en bemærkning fra Uffe.. I starten ville jeg være pædagog i en skovbørnehave, men det blev i stedet til at jeg startede et børnehjemsprojekt i Kenya.

Det vigtigste, som jeg har taget med mig fra Baunehøj er hvile og være velformuleret. Få hver samtale til at lyde som et eventyr – og så har jeg fået et rigtig godt sovehjerte.

Skal jeg beskrive opholdet med 5 ord må det være: Sjov, spas, sovs, smil, sommer.

Naia Duus

I de 5 år har jeg været på kunstsolen AFUK (Akademiet for Utæmmet Kreativitet), været pædagogmedhjælper parallelt med HF-enkeltfag. Nu færdiggør jeg min HF til næste år og derefter søger jeg ind på KEA (Københavns Erhvervs Akademi) – Art Direktor.

Baunehøj har ikke været så fagligt motiverende for mig. Derimod er jeg blevet mega motiveret til at gøre noget andet end mængden. Har måske lært at følge min indre fornemmelse/mit hjerte. Så nu står jeg med en sikker fornemmelse af hvad/hvilket hverv, som jeg vil blive glad for.

Det vigtigste, som jeg har taget med mig fra Baunehøj er bekendtskaber og venskaber, der stadig varer ved – selvom der måske nogle gange går flere år mellem at man ses ☺.

Skal jeg beskrive opholdet med 5 ord må det være: Udviklende, øjenoplukkende, (flower)power, smilende, kærlighed.

Sket på Baunehøj

Sommermøde 2. juni
2012

Tema: Baunehøj og fremtiden

Elevindlæg:
Grundlovstale I

Selvom man vel godt kan sige, at det er en smule klichéagtigt på denne dag at tale om demokrati og grundloven, er det det, jeg har valgt at give mig i kast med

En af de vigtigste ting i grundloven, synes jeg, er friheden til at sige, hvad man mener. Ytringsfrihed. Det giver os mulighed for at stille os op og tage del i debatten om det samfund, vi lever i.

Jeg synes nærmest, at man har et ansvar over for resten af verden, når man er så privilegeret at leve i et land med ytringsfrihed. Et ansvar som må få os til at stå frem med vores meninger, og mest af alt stå ved dem. Vi må tage del i vores samfund og sige vores meninger, lige gyldig hvor anderledes og fjollede de nu kan lyde. Måske faktisk specielt hvis man er af en forskellig holdning end normalen. For forskellighed er en af byggestene i et demokratisk samfund.

Derfor er jeg stolt af at gå på en skole, hvor demokrati og forskellighed er i fokus. Det er fantastisk, at der findes steder i verden, hvor en 16-årigs mening bliver taget seriøst. Det er i høj grad en af de ting, jeg vil forsøge at tage med mig. Det at lytte til andre, ligegyldig om de er sorte eller hvide, om de er 100 år eller 16 år. For når vi praler med at leve i demokrati, skal alle tages med i beslutningerne. Jeg mener ikke, at vi skal bryste os over at leve med demokrati, hvis der, som i VKO regeringen, er en smule over halvdelen af folketinget, der bestemmer i Danmark. Hvis vi lever i demokrati, skal alle med i overvejelserne.

Jeg er af den overbevisning, at man lige så godt kan lære at tage stilling til situationer og problemer allerede fra barndommen. Men hvis man vil have folk til at deltage i en diskussion, må der også være en konsekvens ved det. Det nytter ikke at sige sin mening hvis den ikke bliver taget seriøst. Jeg mener godt, at man er i stand til at finde en fælles løsning, når man er 16 år.

Et godt eksempel kunne være i midten af vores skoleår. 2 elever blev smidt ud, og der var lange diskussioner om, hvorvidt det var den rigtige beslutning, som var blevet truffet. Efter at have hørt elevernes mening, tror jeg, at situationen blev tænkt igennem en ekstra gang, og det endte med at de to drenge begyndte på skolen igen. Jeg synes selv, at det viser, at 16 årige rent faktisk er i stand til at bidrage til en anstændig løsning i fællesskab.

Tema: Baunehøj og fremtiden

Det er for mig vigtigt at vi ikke begynder at tage tingene for givet. Vi har en tendens til at glemme, hvor privilegerede vi egentlig er. Der findes steder i verden hvor mennesker bliver undertrykt og tortureret for at tænke eller tale anderledes. Vi må lære at tænke på andre mennesker, i samme grad som vi tænker på os selv.

Jeg kan sagtens forstå, at nogle folk kun har fokus på dem selv. Det er de nødt til, med det samfund vi står med. Men hvis vi i stedet prøver at løfte problemerne i fællesskab, og ikke lønner chefer flere millioner om året, men i stedet fokuserer mere på uddannelse og udvikling i firmaet, er jeg sikker på, at vi kan opnå vækst og skaffe flere arbejdspladser.

Man kan selvfølgelig ikke forlange, at folk skal begynde at tænke mere på andre mennesker fra dag til dag, men det er lige præcis dét – solidaritet, som jeg tror, at man lærer på en efterskole som Baunehøj. Ikke alene lærer du at bo sammen med mennesker, som er vidt forskellige fra dig selv, du lærer også at tage hensyn, stille krav og tænke på andre og at stå frem og tale fællesskabets sag. (Forkortet af red.)

Rune Gabriel Nielsen

Elevindlæg:
Grundlovstale II

Jeg har fået den ære at skulle sige et par ord ved dette sommermøde (der desværre betyder, at vi snart tager af sted fra denne ene-stående skole).

Jeg vil tale om tillid. Det er der flere grunde til. Tillid er en af de bærende værdier her på Baunehøj. Lærerne taler om tillid fra dag 1. I starten handler det om, at vi skal stole på lærerne, når det gælder alle de nye regler, der kun handler om, at gøre livet svært for os nervøse, uprøvede efterskoleelever. I midten af året handlede tilliden om at turde sige fra overfor venner og veninder og måske få lagt svesken på disken. Her den sidste tid handler det om at have tillid til, at vores fællesskab på Baunehøj er stærkt nok til at overleve den nye fremtid i form det der bliver hverdag fra efter sommeren. At vi kan mødes og stadig have den tillid til hinanden, som vi har skabt ved at gå sammen i et helt år.

Tillid er måske ikke det mest oplagte emne, når det er en grundlovstale vil mange nok tænke. Men demokrati handler meget enkelt om tillid. Vi stoler på, at de politikere, vi vælger ind i Folketinget, holder deres ord og tager de rigtige beslutninger. Vi stoler på, at de ikke giver efter for korrupsion. Vi stoler på, at de ikke gør det for personlig vindings skyld, men gør det for at skabe et bedre Danmark. Grundloven handler ligeledes om tillid. Grundloven danner retningslinjer for, hvad vi må og ikke må, som vi følger og stoler på, at andre følger, uanset hvor forskellige de er fra os selv.

Tema: Baunehøj og fremtiden

Vi skal selvfølgelig aldrig stole blindt på Folketingets beslutninger, og vi behøver heller ikke være enige i alle deres beslutninger. De er jo mennesker med holdninger baseret på deres overbevisning og kan ifølge mig prioritere forskert, fx som da VKO-regeringen besluttede at indføre et pointsystem, der bestemte, hvem der skulle have lov til at komme til Danmark, og hvem der ikke skulle. Heldigvis kan vi stemme på nogle andre, der deler vores holdninger, og håbe på et regeringsskifte. Den nye regering fik systemet afskaffet her i foråret.

Jeg vil komme med et eksempel på tillid. Min værelseskammerat Josefine og jeg skal gøre rent på vores værelse hver tirsdag eftermiddag ligesom resten af eleverne, mens alle medarbejdere holder møde. Fra start af var vi meget flittige og grundige med rengøringen. Vores huslærer Peder havde sjældent noget at sætte en finger på. Derfor stoler han nu på os - i hvert fald i forhold til rengøring - og tjekker mere overfladisk, end han er kendt for. Vi gør stadig grundigt rent, for det nytter heller ikke at misbruge den tillid, der er blevet opbygget mellem os og Peder, ligesom politikere ikke skal misbruge den tillid, vi som vælgere har til dem.

Man kan dog få for stor tillid til politikere. Det har vist sig i en undersøgelse fra 2011, som beretter at hver niende dansker ønsker en diktatorlignende leder, der ikke behøver man-

dater i Folketinget eller et folkevalg hver fjerde år. De ønsker at nære for stor tillid til et overhoved ved at give dette fuld magt over folket. Det kan kun gå galt som set ved nazismen, fascismen og kommunismen.

Vores lærer Jan fortalte os i starten af efterskoleåret om et indiansk spirituelt begreb: Samvittighedstrekanten. Man har den her trekant inden i sig med spidse hjørner, og hver gang man gør noget imod sin samvittighed, drejer trekanten, og hjørnerne stikker og gør ondt inden i en. Jo mere dårlig samvittighed man får, jo flere gange drejer trekanten og med tiden vil den dårlige samvittighed ikke gøre ondt mere, fordi hjørnerne er slidt ned. Det handler i grunden også om tillid, da vi skal kunne stole på, at politikere stadig har deres samvittighedstrekant intakt, sådan at de ikke kan tage beslutninger mod almindelig opfattelse af god samvittighed.

For at udvikle sig på efterskolen skal man være tryk, og det bliver man, fordi man bliver vist tillid af lærerne og eleverne. I Danmark skabes trygheden ved, at vi har tillid til, at demokratiet på basis af grundloven fungerer som det skal. Men aldrig uden at vi forholder os kritisk til de folkevalgte og deres holdninger. Det er noget jeg gerne vil være med til i fremtiden, og jeg har tillid til, at I er med. (forkortet af red.)

Amalie Lund

I forbindelse med grundlovstalerne kan I linke til dette youtube-klip, der viser at der også foregår andet end politisk diskussion på Baunehøjs Sommermøde:

<http://www.youtube.com/watch?feature=endscreen&NR=1&v=s7s85RJbX98> og MGP findes her:

http://www.youtube.com/watch?v=ta_zlsG3cVQ

Tema: Baunehøj og fremtiden

Ulriks tale til de kommende elever og forældre på introdagen den 12. maj 2012. Forkortet af red.

Denne dag handler om er at give jer et indtryk af, hvad det er for et skoleliv, som venter jer heroppe. Som elever på Baunehøj bliver I en del af et fællesskab og en historie, der går langt videre end den enkelte årgang.

At skolen har en historie og at den var her før vi kom og at den vil være her efter at vi er væk, kunne godt misforstås derhen, at skolen er uafhængig af os og ikke lader sig påvirke af os små enkeltindivider. Det passer ikke! Dét, som vi skaber i fællesskab, har stor, stor betydning for, hvordan skolen ser ud i fremtiden. I er lige nu skolens krop og sjæl. I vil blive påvirket af at gå på Baunehøj Efterskole, men Baunehøj Efterskole vil også blive påvir-

ket af jer. I vil blive dannet og uddannet her i løbet af et skoleår, men det er ikke nok at *blive* noget her, I kommer også til at *give* noget.

Jeg håber at I har valgt denne her skole, fordi I vil være med til at skabe en skole, som skaber klogere mennesker.

Når vi taler om klogskab, kan vi forstå det på mindst to måder. Vi kan forstå det som, at vi ved en masse og at mængden af vores fælles viden er stor.

Men klogskab handler også om at se, ane eller fornemme hvor verden er på vej hen. Denne form for klogskab, konkurrerer ikke på standardiserede betingelser, men handler dybest set om fantasi og kreativitet. Modet, viljen og evnen til at tænke den tanke til ende, at fremtiden kommer til at kræve

Tema: Baunehøj og fremtiden

noget helt, helt andet af os end det, vi lige nu kan forestille os.

Der indgår 2 nøgleord i Baunehøj Efterskoles værdigrundlag: Det er historisk og poetisk

At skolen er historisk-poetisk betyder, at skolen bygger på de to klogskabsformer, jeg har talt om: tilegnelse af allerede eksisterende viden og kunnen (det historiske) og evnen, viljen til at skabe og tænke nyt, (det poetiske).

Det er denne dimension ved skolen, som gør, at jeg kan sige til jer nye elever, men sådan set også til jer nuværende elever og for den sags skyld til mine kolleger, at der findes intet færdigt produkt – ingen proces, hvor der kommer nye elever ind i den ene ende og 10 måneder senere baunehøjølser ud af den anden ende.

Hele Ulriks tale kan læses på:

<http://baunehoej.dk/data/images/skolekreds/2012.05.16%20tale%20til%20kommende%20elever%20og%20for%20C3%A6ldre%20den%202012%20maj.pdf>

Efterfølgende samledes alle i ridehuset, hvor der var arrangeret 10 møder á 2 minutter mellem de 100 nuværende elever og de 100 kommende elever og deres forældre. De nuværende elever mødte på den måde de kommende elever 1 til 1 og gav dem et indtryk fra 10 forskellige hjørner af skolen. Et simpelt, men meget velfungerende koncept udtænkt af Bjørn, der også gav den som Sprechstallmeister.

I skal huske på, at alt det vigtige og sjove og grusomme og sindsoprivende I hører om i dag, beskriver hvordan det er nu og hvordan det har været, men om præcis 3 måneder (12. august), er det jer, der er skolen og jer der skaber skolens fremtid.

Når I tager herfra i dag, skal I derfor ikke kun måle jer selv på, hvor meget I har lært om skolen og hinanden, men også på hvor modige og åbne og klar I er på at skabe en skole på ny, et nyt efterskoleår og et nyt fællesskab. Det er en fed opgave, en opgave at glæde sig til. Og vi er meget spændt på, hvordan I løser den.

Så jeg vil ønske jer held og lykke med opgaven, jeg håber I får en god start i dag. Og et dejligt sug i maven dertil.

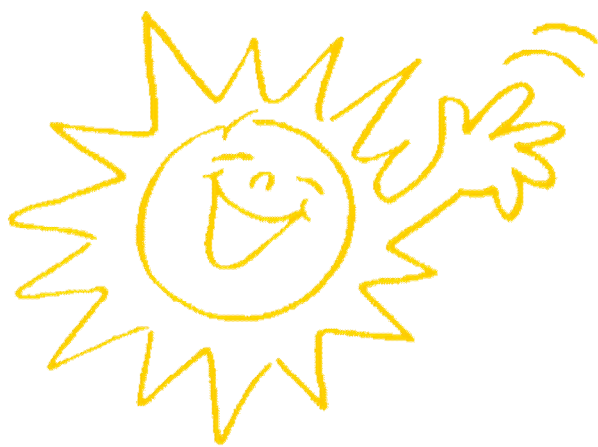
Ulrik Goos Iversen

Opslagstavlen

Efterskoleuge for unge den 1.-7. juli 2012

Læs mere her: <http://www.baunehoej.dk/40-sommerkurser-.htm>

**Redaktionen
ønsker
alle en god
og solrig sommer**